

We willen wel terug, maar we kunnen niet

De heer en mevrouw Khan verblijven sinds 2001 in Nederland. In Nederland is Nicole Khan bevallen van een zoontje Marco. Roy Khan komt uit Myanmar en Nicole Khan komt uit Laos. Ze zijn in Laos getrouwd, maar het is niet duidelijk welke nationaliteit het zoontje bij de geboorte heeft gekregen.

De Immigratie- en Naturalisatiedienst (verder te noemen IND) heeft het asiolverzoek van de familie Khan afgewezen. Ze moeten Nederland verlaten. Ik heb het dossier doorgelezen en maak een afspraak met de familie om alles te bespreken.

Tijdens het gesprek blijkt dat Roy en Nicole goed over hun toekomst hebben nagedacht. Ze willen Nederland verlaten en werken mee aan hun vertrek uit Nederland. Ze hebben al contact opgenomen met de ambassades van Myanmar en Laos om vervangende reisdocumenten aan te vragen. Daarnaast zijn ze in gesprek met de Internationale Organisatie voor Migratie (verder te noemen IOM) om hulp te krijgen met het organiseren van hun reis.

De aanvraag voor vervangende reisdocumenten zijn ongeveer een jaar geleden bij de ambassades ingediend. Roy en Nicole hebben nog niets gehoord. Ik vertel Roy en Nicole, dat ik met mijn collega's ga bespreken wat we voor hen kunnen doen.

Na een paar weken krijg ik in ieder geval bericht van de ambassade van Myanmar. De ambassade gaat uitzoeken of Roy Khan inderdaad uit Myanmar komt. Als de ambassade de nationaliteit van Roy bevestigt dan kunnen Roy en zijn zoon Marco vervangende reisdocumenten krijgen. De eerste secretaris van de

ambassade van Myanmar geeft aan dat het verkrijgen van reis- en verblijfsdocumenten voor Nicole Khan problematisch is, omdat ze de Laotiaanse nationaliteit heeft.

Als na het onderzoek vervangende reisdocumenten aan Roy worden afgegeven, zou Nicole met een visum naar Myanmar kunnen reizen en daar een verblijfsvergunning aanvragen. Ze moet wel een reisdocument hebben van haar eigen land.

Maar er is een addertje.

De ambassade van Myanmar denkt dat legitimiteit van het religieus gemengde huwelijk tussen Nicole en Roy problemen zal geven bij het aanvragen van een verblijfsvergunning voor Nicole in Myanmar. Een gemengd huwelijk wordt sociaal niet geaccepteerd en de zoon uit dit huwelijk zal gezien worden als een illegaal kind.

Van de ambassade van Laos hoor ik al een hele tijd niets. De aanvraag blijkt na veel heen en weer bellen niet meer te vinden te zijn.

Voor Nicole kan ik opnieuw een aanvraag indienen voor vervangende reisdocumenten bij de ambassade van Laos. De consul moet deze aanvraag dan opsturen naar Laos voor onderzoek. Dit gaat lang duren en de uitkomst is ongewis. Ik besluit om dit niet te doen.

Na al mijn gesprekken met de familie Khan, hun onuitputtelijke wil om Nederland te verlaten en het passieve gedrag van een ambassade, besluit ik het over een andere boeg te gooien.

Ik bel met mijn afdelingsmanager en leg hem de situatie uit. Samen zijn we van mening dat we moeten bekijken of we alsnog een verblijfsvergunning voor de familie Khan kunnen krijgen.

We spreken af dat ik een speciale nota 'buiten schuld' ga schrijven.

Iedereen is het erover eens dat de familie er alles aan doet om Nederland te verlaten, maar het echt niet lukt om gezamenlijk naar één en hetzelfde land te vertrekken.

We kunnen de familie Khan niet langer in onzekerheid laten zitten. Het ligt tenslotte niet aan hen dat het niet lukt!

Ik stuur mijn nota naar de IND. Ook zij zien de ernst van de situatie in en nemen mijn advies over en er komt vrij snel een verblijfsvergunning voor de familie Khan.

[De familie Khan woont nog steeds in Nederland.](#)